

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 évi 10 frt. — kr.
 félévi 5 — „
 negyedévi 2 — „
 Egyes szám 4 kr.
 A lap szellemi részét illető minden köz-
 össégi szerkesztésig (Főúter 1028. sz.)
 barmintre közzétett.

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELELVÉ

Hirdetési díj:
 Négy hasábjos petit sorért 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű a többzárú hirdetések alká-
 szorított jutányos áron vételnek föl. Helyeg-
 y minden kiadás bejáratáért 30 kr.
 Hirdetést vagy irástomat magában foglaló
 újság sora 50 kr.
 Ajálotti közlemények minden petit sora
 50 krajczár.
 Hirdetések fölvetésének a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. Főúter 1028. sz.
 alatt.)
 Készítők nem adnak vissza.

Földmivélésünkről.

Sok vidéken befejezték, máshol még tart az aratás; olvassuk, hogy sok helyütt meglehetősen fizet a termés, de vannak helyek, ahol csalódott a gazda reményében.

Önkéntelenül is sok kérdés tódul elénkbe, hogy mi az oka? s mi a következménye? Ha van termés, hol adja el a gazda illő árért? Ha nincsen jó termés, hogy tesz eleget állampolgári kötelességeinek? Mire vezeti a gazdát a sok csalódás?

Megkísértjük felelni rá úgy, hogy földmivélésünkről mondunk el egyetmást.

Negyedszázaddal ezelőtt ki sem hitte, hogy nagyon hamar el fog jönni az az idő, mikor a vén Európa kánaánjának nevezett földjéről, a »tejjel-mézessel folyó« Magyarországból tömegesen fognak más hazába kivándorolni a munkás emberek, hogy maguknak és családjuknak kenyeret szerezzenek, megelégedést biztosítsanak.

Azt sem merete volna hinni senki, hogy a más államok divatos, modern eszméi, a szocializmus s többi válfajai édes hazánkban és azon nép szívében, gondolkodásában fognak gyökeret verni, melyikről általános volt az a vélemény, hogy a többihez viszonyítva — természetesen kivéve a nagy urakat, a zsiros hivatalban ülő egyéneket — legkönnyebben és megelégedetten él.

Amint nem hittek, ime bekövetkezett. A koldusbotra jutott szegény földmivélő nép egyik része vándorbotot vesz kezébe s elmegy idegen hazába kenyeret keresni, a másik rész pedig itthon magába szívja a külföldi izzatok által hirdett anarkista s másféle tanokat és titokban, maguk között felosztják egy-egy nagyobb uradalom földjeit, sőt még a tulajdonos családai kincseit. Megvannak győződve arról, hogy az izzatok által ígért, kilátásba helyezett, mindent fölforogató idő nemsokára be fog következni.

Ebbeli hitükben már nem egy helyen csináltak zendülést és szegültek

ellen a hatóság közegeinek. Életüket dobták oda az ellenszegülés alkalmával csak azért, hogy elvarátaik boldogulását elősegítsék.

A léves eszmék erős hitté váltak kebelükben. Életet, vért dobtak oda áldozatul, mert hitük az, hogy igazuk van és győzniök kell. Terveik keresztülvitele érdekében megkezdett zavargásaikat igaz ugyan, hogy ma még elnyomja a szuro nyok hatalma, de vajjon e hatalom elégséges lesz-e már holnap, vagy holnapután? Az elégedetlenek táborra napról-napra szaporodik és félő, hogy közel az idő, mikor a komandóra harczkés szuro nyok elégtelenek fognak lenni az elégedetlenek fegyverével szemben, de ha elégségesek lennének is, helyes, egészséges állapot lehet-e az, ha egy államban a polgárság kiontott vérével, vagy a fényes szuro nyok hatalmával lehet és kell rendet és békét fenntartani? Egészséges állapot lehet-e az, mikor — az állampolgárság egy része között éveken keresztül — a kenyérért — lábrakapott elégedetlenséget ostromállapottal, százak és százak bebörtönözésével lehet csak megfékezni? Nem, ez nem lehet egészséges állapot!

A nép elkéséredésével szemben a szuro nyok hatalma csak ideig óráig tart és ha megtörik, nyomába a legvéresebb pusztulás lép. E fenyegető pusztulást megakadályozni, lehetetlenné tenni az államkormányzat és az összes polgárság, illetve honatyaik kötelessége. A ő kezökben van a jog, hatalom, tehát az övék a kötelesség is; de e kötelességet ne a szuro nyokkal, hanem az elégedetlenség megszüntető helyes intézkedésekkel teljesítsék.

Folyton arra hivatkoznak, hogy földmivélő nép vagyunk s mégis a negyedszázadot meghaladó alkotmányos önkormányzatunk alatt csak most jutottunk oda, hogy a földmivélési érdekekért és a napi kenyérért verejtékkel küzdő dolgozó népet kezd tenni valamit a törvényhozás, mert eddig sok más dolog akadt mindig.

A külállomokkal kötött, ránk hátrányos kereskedelmi szerződésekkel megnehezítették hazánk gazdasági életét s míg más államok terményei előnyös piaccot találtak nálunk, addig a mi értékes gabonánknak nem volt s ma sincs állandó piacza, nincsen ára.

Az alacsony gabnáárak bénítják meg a kereskedelmet, tessik tönkre a hazai ipart; mivel ha a gazda nem tud venni — a többi tényezők szükséglete vajmi kevésbé adhat nagyobb lendületet az ipar és kereskedelemnek.

Az államfentartó tényezők egyik leg-hatalmasabbja a földbirtokos osztály, a legmostohább gyermek volt a hazában. Folyton újabb és újabb adókkal terheltek földjüket, gazdasági munkájukat anynyira, hogy maholnap le fognak roskadni. A jövedelem háromnegyed részét, különösen a kisebb gazdáknál, az állami és községi terhek viszik el; a maradék azután legkevésbé sem elég a gazdászati folytatásához szükséges költségek fedezésére és a család fentartására.

Ily körülmények között a gazda vergődik egy darabig és mikor a hitel megszűnik, megperdül a dob s a föld gazdát cserél; a volt tulajdonos pedig — koldusbottal kezében — megy más hazába kenyeret keresni. Ha véletlenül itthon marad, élete a nyomorúság lánczolata, mivel sokszor jut abba a helyzetbe, hogy ha dolgozni akarna is, nem tud, mert nem kap munkát. A nyomorúság, a kenyér utáni vágy behajítja ezután az izzatok, földosztók táborába.

Nagy hiba az is, hogy főleg a kisbirtokosság és időktől fogva a gazdálkodásra nézve ugyan egy rendszert folytattak. A fiu ép úgy gazdálkodik, mint az apja, öregapja s szepapja. A kor igényeivel nem halad, nem újít, mivel nincs hozzá szakképzettsége; de vajjon hol is tanulhatna ilyet Otthon folyton évről-évre ugyanazt a gazdálkodási rendszert látja — újat tehát nem tanulhat; az iskola pedig, melyet a földmivés gyermeke végez ilyen tantárgyakkal kevésbé foglal-kozik. Sajnos, hogy míg az iparostanon-

czokat a kormány inas éveikben is iskolázásra kényszeríti, addig a földmivés ifjakkal mit sem törődik. Egyesek bőkezűségéből vannak itt ott iskolák, azonban ezek a tömeges látogatásra alkalmatlanok, de meg kivitethetlen is volna az, hogy egyes községek földmivés ifjai mért-földekre menjenek iskolába s ott több hónapon keresztül tartsák fenn magukat. Ezek oktatása csak egy volna czél szerű, hogy községeikben rendeztetnék éventenként pár hónapi gazdasági tanfolyam, melynek látogatása egy bizonyos korig kötelezővé tétetnék a földmivés ifjakra.

Hogy a gazdaközönség, de különösen a kis gazdák érdekei ily mostoha elbánásban részesülnek, nagy részben maguk az okai, mivel nem tömörülnek akkor és ott, hol érdekeiket megóvhatnák. Minden osztály iparkodik az országos képviselőválasztások alkalmával az országos politika mellett saját érdekeit, illetőleg sorsát is javítani, csak a gazdaközönség nem. Pedig itt volna az ideje a közös akcióra, mert súlyos terhek és rossz gazdasági viszonyok válsággal fenyegetnek.

Értsük meg egymást valahára és tegyünk közös erővel; a törvényhozás jóindulatát a nagybirtokosok buzgósága kell, hogy támogassa, csak így lehet emelni a földmivélést, reményt kelteni a csüggedő s más hazába készülő földmivés népből!

Egy falusi gazda.

Bosznia az ezredéves kiállításán. Bosznia és Herzegovina szintén részt fog venni az ezredéves országos kiállításán. Az országos kormány legutóbb érintkezésbe lépett ez ügyben a kiállítás igazgatóságával és kiállítására számára 6850 m. területet kért, melyet az igazgatóság megfelelő helyen ki is jelölt. A kiállítás részletes tervén most dolgozik a kormányzóság és annyi már bizonyos, hogy Bosznia és Herzegovina még sehol sem jelent meg oly imponzánsan, mint melyeknek az ezredéves kiállításán való részvétele tervezve van. A rendelkezésre álló nagy területet úgy használja föl, hogy azon egy nagyobb kiállítási csarnokon kívül egy bosnyák lakóházat, egy 6-8 bolttal ellátott carsiát

oly előnyösen fejlődni, s ki egyszersmind minden alkalommal a legnagyobb halat s vonalmat tanúsítja iránta.

— Szegény fiu! mondá részvétellel, András vállára téve kezét. Most tehát elhagysz bennünket! De én ezután sem hagyok el! hanem a mig tanulmányaidat végzed, segélyezni foglak; mert te azt megérdemled.

András meghatva mondott köszönetet e szavakért, de csak úgy akadozott torkán a szó. Tudja isten, olyan sötét sejtélem fogta el, mint-ha örökre venne bucsut ez anyagi jó embertől.

Kádasné inkább örült András távozásán, semhogy lehaglott lett volna miatta; hisz Jenővel együtt ő sem nagyon kedvelte a szegény fiut, kinek minduntalan szemére hánytá jöttment voltát, s az általuk nyújtott jó tettet.

Most a bucsukor azonban eszébe jutottak irántai bántó tettei s amannak mindenben nyilvánuló jósága, s maga is kissé meg volt hatva, a másik kettő meghatottságát látva.

Csak Jenő arca sugárzott a határtalan örömtől, hogy végre megszabadul attól, ki miattát mindenütt háttérbe szorították. Most kezdődik csak számára a valódi élet!

S valóban! Ah! hogy András bucsut vett házoktól és a várostól, az ismerős körök e szellemes és kedves fiu hiányában most szivesebben látták Jenőt, habár annyi nyájassággal még sem fogadták őt, mint András.

De hisz neki ez elég volt egyelőre. Felbátorítva ez eredmény által, elhatározta magát, hogy a tisztartóék úján közelebbi ismeretséget fog kötni a híres szépségű Ilonkával is. Kinek köre után annyira vágyott, de kinek családjához a világról sem ment volna eddig, mert, a mit az emberek már is rebesgettek, hogy t. i. Ilonka és András érdeklődnek egymás iránt: azt ő nagyon is észrevelte, sőt

mondá Ilonka — s igérem, hogy épp oly hü meradok, mint ön én irántam, s bárkihez akarna egykor nővérem érltetni, elég erős le- szek akarataának ellentállhatni.

És Ilonka, ki, mint az események folyá- sából latni fogjuk, csakugyan erős próbára lett téve, valóban kiálta a próbát, s hü maradt András-hoz, ki azt minden tekintetben meg is érdemelte.

VI.

Elkövetkezett a bucsu nap. A tisztartóék könnyezve ölelték át András, kerve, írjon nekik olykor a távolból, s szűnidejében jöjjön mindig hozzájuk! A legkedvesebb vendégnek fogják mindig tekinteni. A falu emberei s gyermekei pedig seregestől tödultak az udvarba, még egyszer láthatni azt a kedves, jó urút, s neki szerencses jó utat kívánni.

Sárlakycék is nehéz szívvel váltak el Andrástól, kit már annyira megszoktak; de leg- nehezebben vált meg Ilonka. A bucsu pillanata- ban nagy nehezen csak vissza tudta tartani övéi előtt könnyeit; de a módón a kocsai Andrást-al erobogott, nem birt tovább magával. Megfordult, hogy ne lássak arcát, azután siet- t a park egy sűrű, árnyas helyére, s ott egy fahoz támaszkodva sirt oly keservesen, mint még talán soha életében.

András szeméi sem maradtak könny nél- küli, midőn Istenhozzádott mondott a kedves lányának; s mindaddig visszanezett a kedves lakra, a mig a fák el nem fődek előtte.

Szomoruan érkezett a városba, hol ta- nátrai s ismerőseitől már elbucsuzott volt, s hol most már csak szeretett partfogója s an- nak családjától kellett bucsut vennie.

Kádas ur szívélyesen, de bánatos arc- czal fogadta őt. Meglátszott rajta, hogy fájalja ez ifju távozását, kit het év óta latott maga előtt napról-napra testben lelekben egyaránt

telességem kegyedet arra figyelmeztetni, hogyha netán e hosszú idő alatt érzelmei változának s kezét más boldogabbnak óhajtáná adni: nekem tett ígerete korántse tartsa kegyedet vis- sza újabb hajlama követésétől.

A világról sem ohajtanám kegyedet ma- gamhoz lanczolni szeretete nélkül, csupán azért, hogy szavának álljon; mert e körülmény mindket önkét boldogtalanná tehetné.

— Beláthatja egyszersmind édes Ilon- kán, hogy éppen mivel oly messze állók meg pályám levelezhetésétől, korai volna kegyedet újvára és sógorától megkernem.

— Ók ugyis csak annyit mondanának, hogy tegyük előbb vonzalmunkat próbára, s aztán szóljak majd pályám végeztével. Am en- gem — noha igazok volna — ez mégis ban- tana, s azért halgatok előtök. De hogy mégis biztosítsam magam, jónak véltem kegyednek szólni; s azt hiszem, eljárásomat csak hely- lesli.

— Tökéletesen — felelé Ilonka. De az- tan ha én hü meradok, s bárkihez akarja- nak nőül adni, ellentállók: vajjon maga is hü marad hozzám? Nem változhatik meg épp úgy az érzelme, mint ahogy azt én rólam felteszi?

— Ez lehetetlen édes Ilonka! Mert igaz ugyan, hogy kegyed ream, meg mielőtt lattam volna, csupán éneke által a legmélyebb hatást gyakorolta; de higgye meg, ha később egy sze- gelyburdi, elbizakodott, önző, üres fejú kis lányt találtam volna kegyedben, a minők nekem selásem tetszettek, ugy csakhamar kiábrándul- láltam, hogy magacska egészen megfelel kép- zelt id-álomnak, igaz le kemre mondom, hogy érzelmeim a legmélyebb gyökeret verték, s így teljesen megbizhatik bennem.

— Nos hát, mondja ki angyal, bizni fog bennem? kérdé mosolyogva. Bizni fogok, —

A „DEBRECZENI” TARCAJA.

A porból fölfelé.

— Elbeszélés. —
 Irta: **Maderspachné Fudgyas Etelka.**
 (Folytatás.)

András e némaságot a legrosszabbnak tulajdonítva, kétségbeesett hangon kérde: Te- hát nem szeret? Oh igen! — mondá alányka magához térve, alig hallhatóan; s ha András szemben áll vele, a hold gyöngye világánál is észrevehette volna mély elpirulását.

— Igazán szeret? szólt András boldog- ságtól remegő hangon. S hosszabb csend kö- veitte e szavakat, mely alatt mindkettő a leg- éle-ebb perczeket élvezte.

E hosszabb csend után kedves cseve- gésbe eredtek, mely alatt többek közt imigy szólt András a lánykához:

— Kedves Ilonka, nekem egy kis mon- dani és kérdezni valóm volna! Lesz oly jó meghallgatni? Csak beszéljen — mondá Ilonka — örömmel hallgatom, és készséggel fogok felelni.

— A mint tudja édes Ilonka — kezdé András — nekem öt évem van még hátra, a mig tanulmányaimat bevégezhetem, azután pe- dig le-jobb esetben is csak rá egy év mulva nősülhetnék, mert előbb nem igen kaphatnék oly alást, melynek jövedelméből, habár sze- renyen is, megélhetnénk, nekem pedig mint tudja, semmi vagyonom nincs.

Lesz-e tehát kegyednek türelme hat éven át várni s vajjon fog-e addig szeretni?

— Oh örökké! felelt Ilonka.
 — Kegyed legalább így gondolja s ez nekem elég; én meg vagyok nyugtatva.
 Mint becsületes embernek azonban, kö-

ISZ
 31-én
 ADÁS
 ZÁS
 CZ
 irkozó, és
 zött.
 rona vagy
 felolvasva.
 S!
 Ede titkár urnál.
 re tenit, de csak erős
 mozott) 1 frt. —
 30 kr. Karzat 20 kr
 örmestertől lefele
 karzat 15 kr.
 rosházzal szemben.)
 akor.
 ti
 dás
 Turinból
 azgatósága.
 SZT
 szer.
 z.
 következő
 z:
 roró viz-
 késg sze-
 jelen át
 nyu hamu-
 szaraz
 zzel vagy
 ta, vakító
 szaszne és
 sás jelen-
 tással jár
 t ment
 NK
 szigmond

DEBRECZEN.

2.

(elarusítóhely), egy meesét kuttal három nagyobb magánpavilon... (elarusítóhely), egy meesét kuttal három nagyobb magánpavilon... (elarusítóhely), egy meesét kuttal három nagyobb magánpavilon...

Vilmos főherceg halála.

Vilmos főherceg tábornagy, a tüzeresség főfelügyelője vasárnap megrögzött baleset következtében Badenben rövid szenvedés után meghalt.

A főherceg váratlan halála bizonyára nagy részvétet fog kelteni mindenfelé; igazi veszteséget azonban a hadsereg érzi, mert hadseregünk tüzeressége nagyrészt az ő alkotó szellemének és tüzerességi képességének magánfokát, mely általában elvan ismerve egész Európában. Katonai tudományosság dolgában alig versenyezhet vele más az uralkodóház tagjai közül, mint Albrecht főherceg és korán szerencsétlenül elhunyt János Saluator. Magas kora nem akadályozhatta meg abban, hogy a legnagyobb buzgalommal ne vizsgálja szüntelenül a tüzerességi csapatokat s bár minden hivatalos foglalkozást mellőzött, gyakori látogatásai a legnagyobb helyőrségeken, tüzerességi szemleutjai alkalmával, tanúsági voltak fardhatatianságának, melylyel e ma kétségkívül legfontosabb felgyvernem színvonalának folytonos emelésén dolgozott.

A megdöbbentő szerencsétlenség részletei a következők:

Bécs, jul. 29. Vilmos főherceg ma Badenben a Sz-Helenathalban levő villájában sétalovaglásra indult. Minthogy a napokban lovászának lova a villamos vasúttól ijedezett, saját lovat akarja kipróbálni, hogy megijed-e a villamos vasút csengésétől és zajától. Ez a vasút csak pár hete nyílt meg.

A főherceg ma délelőtt 10 órákor szintén a villamos vasút mellett lovagolt, melynek két kocsija indult egyszerre. A főherceg versenyt nyargalt a vasúti kocsival, hol előtte, hol mellette.

Midőn a vasúti kocsi a Hildegarde-hidhoz közelített, a főherceg megint előre akart ugarni, hogy a hidra téren, ebben a végzetes pillanatban azonban megbokrosodott a ló. A főherceg erős kezű gyakorlott lovas volt s azt hitte, most is meg fogja fékezni az ágaskodó állatot, de már nem bírte vele. A ló vágtatni kezdett. Ezt már sokan látták: de azt hitték, a bravuros lovas maga akarja így Egyszerre azonban észrevették, hogy ingadozik a főherceg, kirántja a lábát s feláll, hogy nyilván leugorjék a lóról. De a másik lába fennakadt, a ló felgaskodott s a főherceg hátrafelé lebukszott a kőves talpra. A ló még tíz lépésre magavált huzcolta, akkor kiszabadult fennakadt lába is a kengyeiből s teste véresen zuhant végig a kavicsokon.

A Dreisinger vendéglőből a tulajdonos és szolgálói, valamint az ott állók is remélten szaladtak oda. Fölemeltek a főherceget, a kinek több sebből vérzett a feje s bevitték a vendéglőbe.

azt is tapasztalta Ilonkának magaviseletéből a nyilvános helyeken való találkozások alkalmával, hogy az nem valami nagyon rokonszenvez vele. S így, míg Andrást ott volt, Ilonka bizonyára semmibe sem vette volna őt. Távozása után azonban inkább számíthatott tűrhető fogadtatásra, s ennél fogva most keresve kereste az alkalmat, hogy a tisztartóké társaságában látogatást tehessen Sárilakyéknál.

Pár hét alatt el is érte célját s Sárilakyék elég szívesen fogadták az általánosan tisztelt Kadas Rezső fiát.

Ilonka azonban, mint eddig, ugy most is igen kimért volt Jenő iránt, mintha sejtette volna, a miről Andrást neki sohse szólt, hogy annak ez elbizakodott ifju sok keserű napot idezett elő.

Jenő e kimérség rendkívül bántotta, sőt bosszantotta. Feltette tehát magában, hogy nemcsak megtéri Ilonka makacságát, minden rendelkezésére álló hódító eszközzel, hanem egyszersmind igyekezni fog Andrást az egész család előtt lassan-lassan oly színben feltüntetni, hogy az ne számíthasson ott többé kedvező fogadtatásra. S már éppen azon ponton volt, hogy tervezze hozzá fogjon, midőn egy váratlan esemény folytán minden ismerősénél s így Sárilakyéknál is abba kellett hagyni látogatásait. Hogy miben állt ez esemény, alább fogjuk említeni. Előbb hadi szolgálat Andrásról is néhány szót.

Ő, midőn a Kadas urtól érkezeny bucsu után Pestre érkezett, azonnal beiratkozott az egyetemre. Az itteni előadások alatt azután lassan-lassan ismeretséget kötött néhány jelesebb ifjával, kiknek ismét másféle terjedő ismeretségeik alapján, másfél hónapi Pesten időzése után elérte ama hó végéig, hogy végre ő maga kereshette a nyeret, és pedig az által, hogy míg egy részt egy előkelő családnál két gyermeket oktatótt, másrészt egy ügyvédnél nyert foglalkozást. (Folyt. köv.)

Nyomban orvosokért saadtak a szolgák. Egyszerre hat orvos is érkezett, valamint Erzsébet főhercegnő, a kit a szerencsétlenségről értesítettek.

Vilmos főherceg mozdulatlanul, ájultan feküdt. Miután sebes fejét lemosták, egy hordágyon nyaralójába vitték.

Megjelent ugyanakkor dr. Urill főorvosorvos és dr. Hassak ezredorvos, ugyszintén a járási hatóság képviselője, ki a badeni és weikersdorfi polgármesterekkel együtt fentartotta a rendet és szabadon tartotta az utat a főhercegnék Badenbe való átvitelére. Ezalatt egy bírósági küldöttség, élén Handel báróval, felvitte a tényállást.

A balesetről Erzsébet főhercegnő értesítette a királyt, valamint az uralkodó család többi tagjait. — Együttal sürgönyöztek Weinlechner tanárnak Bécsbe, a ki Badenbe utazott. Erzsébet főhercegnő papot is kéretett. A betegágyán volt több udvarbölgy és Piret báró is.

A főherceg folyton eszméletlen állapotban volt. Midőn azonban a st-helenai plébanos megjelent nála s imádkozásra hívta fel, rövid időre visszatért eszmélete, mely időt arra használta fel a lelkes, hogy feladta neki a haldokló szentséget.

Az orvosok kijelentették, hogy a főherceg nem csak súlyos seb-sülést, hanem agyrázkódást is szenvedett. A katasztrófa kikérelhetlen.

Délután a sebesült rövid időre ismét visszanyerte eszméletét, de már 5 1/2 órákor bealott a halál.

Ő felségét azonnal értesítették a halálesetről.

Ottó főherceg a baleset hírére 2 1/2 órákor Sopronból ide érkezett. Károly Lajos és Frigyes főhercegek azonnal a halálhír vétele után Badenbe utaztak.

A kastély bejárója előtt ezer, meg ezer furdövendég gyűlt össze. A tömérdek bécsi kiránduló mind a parkba sietett s aggódva várta a híreket a főherceg állapotáról. Mikor a katasztrófa beállott, könnyezve jöttek le a szolgák a parkba, kezükét tördelve sirták:

— Urunk, szegény jó urunk!

A késő éjjeli órákban még mindig sok száz ember áll a kastély körül s nézi az egyetlen megvilágított ablakot, mely a halottas szobát jelöli.

Vilmos főherceg egy hős hadvezér sárja; legifjabb fia Károly hercegnék, az egyetlen osztrák vezérnek, a ki Napoleonon győzelmet bírt venni. Öcsse Albrecht főhercegnék, a hadvezérség tradíciójában osztrájosnak. Most mult hatvanhét éves; 1827. április 21-én született. Mint általában az uralkodó ház minden tagja, ő is katonai nevelést kapott, csak-hogy ő különös tehetséggel és szeretettel foglalkozott nem csupán az elméleti katonai tudománnyal, hanem egész odaadással igyekezett képességet a gyakorlati ténen is megvalósítani. 1849 óta, midőn vezérőrnaggyá nevezték ki, figyelem főleg a tüzerességi felgyvernem felé fordult, ez iránt való szeretete még inkább meggyökerezett, midőn 1859-ben a 6. tüzeresred tulajdonosa lett. Az 1855-iki olasz hádjáratban az első hadtest tüzerességi főnöke volt. Az olasz hadjárat befejezése után ő lett a hadsereg főparancsnoka; de ismét visszahelyeztette magát a tüzerességre s 1860-ban a velencei hadsereg tüzerességi főnökségét viselte. 1862-ben a mainzi birodalmi ezred pranesnokává rendelték; 1863-ban pedig a német rend osztrák nagymestere lón, a mivel a 4-ik (Deutchmeister) ezred tulajdonosága van öszszekötve. 1864-ben nevezték ki az egész tüzeresség főfelügyelőjévé s ő miködött 1866-ban az északi hadseregnél, mint tüzerességi főnök A vesztett königrázi csatából a tüzeresség habérrel került ki; nélküle a katasztrófa sokkal nagyobb lett volna. A menekülők fedezésére egyedül a tüzerességi volt közzönhető, mely azonban egy vesztéséget szenvedett s maga Vilmos főherceg is megsebesült a fejen, úgy hogy távoznia kellett a csataterőről. Vitézségeért a Lipótránd nagyerkezést kaptá, a hadi ékmenénnyel. Tábornagyságot 1867. január 4-én lett. Mint főherceg a magyar főrendiháznak is tagja volt.

BELFÖLD.

A honvédszobor környéke. Síralmas a környezete a budai honvédszobornak. A kövezet téglái földszedve, garmadákba hevernek a szobor körül, mely nem igen válik díszére a díszternek. A díszteri háztulajdonosok most testüleg szándékoznak tisztalegni Karmayer polgármesternél, kit a tér mellobbi rendezésére kérnek föl. Erős óhajuk, hogy a szobor környéke Szt. István napjára rendben legyen. Fölhozzák kéremlük mellett azt is, hogy Jenő kir. herczeg rövid időn belül újabb elfoglalja a honvédszoborral szemlőlt levő palotáját.

Sopron magyarosodása. Jellemzi Sopron megye magyarosodását, hogy újabban a megye hét községében magyar nyelvű iskolák épülnek. Savanyukuton magyar népisoklár, Nagymartonban pedig egy magyar kisdödöt álltanak föl. A savanyukuti népisokla fölláhtas költségeit jórészt egy eszedleány hagyatékából fedezi. A nagymartoni magyar kisdödöt egy egyesület költségeiből létesítik, melynek tagjai tisztán németek.

Petőfi Zoltán.

(Kiadatlan Petőfi-reliquiák.)

Az 1848 év december 15-én Szendrey Julia figyermekkel ajándékozta meg Petőfit.

Ide, ide, fiamat kezembe. Hadd szorítsam a szívemhez őt, Mintha volnék újonnan teremtvé, Hogy éltemnek ifju lombja nőtt.

Igy üdvözlő a költő fia születését a boldog apai érzés első kítőre örömeiben; de mintha jóslatke előtt megnyílnék a jövő, boldogságára homályt vet egy sötét sejtés árnya, s mialatt kezeletében a reménynek nagy virágos fáját látja az ő ragyogó csillaga fényében, kétség kél szívében:

Csak ne szálljon kora dér reája, Mely leszédné a virágokat!

Petőfi Zoltán nagyon sok vonást örökölt apj természetéből.

Ugyanaz a vad, szilaj természet, a szenvedélyen uralkodni nem tudás, naiv, gyermeki kedély jellemzi őt is. Az iskola nvőit nem tudja megúri s korlátlan szabadságágra sok keserűséget okoz az új családi élet gondjaitól mert az is elfoglalt anyjának. Nem tudjuk meg adataink fogyatéksága még követeztetést sem enged vonni mily, viszony volt Petőfi Zoltán és mostoha apja között, de Zoltán későbbi levelei nem a leggyöngédebb érzésről tanuskodnak, melyet iránta érzett volna. En hajlandó vagyok inkább a természetből fogva beléoltott rakonozatlan természetek tulajdonitani az ellenkédést, mert hisz Horvath Árpád — Szendrey Julia második férje — mindig gyöngédséggel volt mindaz iránt, ami Petőfi emlékével csak legkevésbé is kapcsolatban volt.

Már az iskolában megnyilatkozik a Petőfi természete benne. Az alig 16-17 éves, amugy is gyöngye szervezett ifju abba hagyja a tanulást, hogy apjaként Thália papjára szegődjék. Sineszi babérokrol álmodik, mikor beállt a debreczeni színház intendantsához, hogy szerződtesse s habókat bár nem aratva, de annál többet nékülözve, követi társulatát Nagyváradra, majd Kecskemétre. Az anya kétsége van esve fia bizonyítan jövője miatt és mindenképp, szóval és leveleivel igyekszik leírteni őt az utról, melyre lépett. Zoltán makacs és könnyelmű természetű volt s színésztársai hódolói, kik benne a nagy Petőfi fiát tisztelték és bámuták s az egyéb körökben is tapasztalt s fiatal szívének jól eső hízlegé, korán elkényeztettek. De azért, ugy látszik, bár nehezen, de végre mégis enzedett anyja kéreseinek, ki 1863. április 10-rol keltezett s az ábbaival együtt eddig kiadatlan leveleiben örömmel írja Petőfi Istvánnak:

Kedves Pista!

Legújabb hírül tudatom veled, hogy Zoltán kijelentette, több ízben és komoly megfontolás után, hogy neki legnagyobb kedve a gazdasáshoz volna; ennek következtében mi tehát azon tanakodunk, nem volna-e legcélszerűbb őt az óvári gazdasági intézetbe adni? Amde azelőtt egyebet praktálni kell mindenkinek s csak ezután veszik oda be. Erre nézve édes Papa nyugart tégéd említed, hogy ez évet melletted tölthetné el leginkább. Mind lelkére mind testére legüdvösebb helyen volna nálad. Minderről nékülözhetetlenül szükséges együtt értekeznünk, hogy kölcsönösen meghallgassuk egymás véleményét és azt tessékük, a mit jó lelekkel a legjobbnak, leghasznosabbnak fogunk találni. Ne Zoltán álljon itt előttünk, hanem szegény Sándorunk egyetlen fia; s ne azt nézzük: mit érdemel Zoltán tőlünk, hanem azt: mivel tartozunk az ő egyetlen gyermeke iránt. Az ő szelleme vezéreljen bennünket, hogy eltalálhassuk az igazi utat, mely célunkhoz: Zoltán megjavulásához s lelki-teszt jóvoltához vezet. Mostani viselése elég jó. Legálabb semmi újabb kihágással nem keserített meg szótá. Minthogy a tanító elhuzerkodott Zoltán most már itt-hon lakik; a kis szobám adtam át neki. Eleg keservesen esett megválnom kedves kis nyári czellamtól, de hát isten neki!

Hála az égnek, mindnyájan egészségesek vagyunk, csak az a szegény Mariska sehogyszem ud magához jönni; faj a telkem, ha csak rá gondolok.

Mit gondolsz, vajjon mikor fogsz legközelebb fejőnni? talán pünkösztre? Addig is igen kérilek, felelj ezen soraimra, némi tájékozásul véleményeddel illetőleg. Ölel, csókol szerető rokonod Julia.

Az anya öröme azonban nem tarthatott sokáig. Petőfi Zoltán csakhamar mekunta a gazdasági élet apró örömeit és visszavágyott az ő zajos, élhajhászó körébe. Felérvél az előbb kért levélre Szendrey Julia egy kétségbeesett hangu levelet ír ujjá Petőfi Istvánnak, kiöntve benne szinte megdöbbentő nyíltsággal anyai szíve minden keserűségét. Ime a levél:

Pest, okt. 25. 1864.

Édes Pista!

Napról-napra halasztván e sorok írását, tartván tőle, hogy a meglévő kelmetlenség meg több kelmetlenséggel tetemem, ha a szívemet elfogó keserűségből szavaimba is át

talál valami ömleni. De igyekezni fogok erőt venni magamon, és szárazon és egyedül azon tárgynál maradni, mihez szolanom anyai jogom és köteletségem.

Zoltán utolsó leveleiből, valamint az onnan jövő szóbeli hírekből látom, hogy daczara a legvilágosabb és legdönthetlenebb tényeknek és határozatoknak, még sem te, sem Zoltán nem vagytok tisztában affélől, mit akarunk, akár te, akár mi; nála már csak arról van szó? mi lehet? Csodálom, hogy a szemébe nem nevetél, midőn a tanulás emlegetésével mert előállni Tanulni? Ó? Fajdalom, keserű fájdalom, hogy bolondításnak a lehetőlegén is tud vagyok vele; hogy már annyiszor hittem, reméltem, és csalódnom benne, hogy most már aitanom sem lehet magamat az ő javulási fogadásával. Bocssassa meg nekik az Isten, hogy engem, édes anyját, ennyire vitt!

Az iskola folytatásáról nála szó sem lehet, ez csak ürügy nála, hogy Pestre feljöve, szokott korhelykedéseit és rendetlenkedéseit folytathassa. Elég volt abból annyi. Ha azon utolsó pár hónapra gondolok, — mit vele töltöttem, ha elutazása percére, midőn egyetlen köny nekül vált el tőlem, érzem, hogy e gyermek még öngyilkosságra vihettél saját édes anyját, oly elviselhetlen fájdalommal és keserűséggel tölti el szívemet s ha még ez javíthatna rajta! De oly önző, oly könnyelmű gyermek, mint ő, még anyja járját is megszegés-telenitene.

A próbálgatáson már tud vagyunk valami az iskolát illeti, azért hát csak maradjunk annál, a mit már egyszer elég hosszas, elég lekiismeretes megfontolás után elhatároztunk: a gazdasági pályánál. Senki sem ösztönöztél, senki sem erőltette őt e határozatra, ő magától jött e gondolatra, s több ízben hozzájárult kérdéseinkre mindig határozottan és világosan kijelentette, hogy igen, e pályára van kedve, ezt tanulmányozni szándéka. Akkor azt határoztuk, hogy egy évig, vagy ha szükséges 2 évig nálad praktálj szótán a kezshelyi gazdasági intézetbe lép, hogy ott a tanfolyamot végezze. Mit és hogyan akarja ő itt Pesten tanulni, miután kijelentette, hogy ő Szepesshez semmi esetre sem menne.

Talán a budai népszínháznál, vagy ha ez megszünik, valami leubjan akarná tökéletesíteni magát eddig folytatott tanulmányában?

Beszélg a lelkére, hogy hagyjon fel az efféle tervezgetésekkel, s vessze alá magát azon sorsnak, melyet ő maga készített magának. Így legalább meg lesz a megévő falatja, ha pedig eddigi életmódját folytatja, földönfutó koldussa, ha még nem valami rosszabbra teszi magát.

Kélemt megkértem, hogy tudósítson mihelyt alkalom meggy hozzotok, hogy teli kebjátját elküldhessem. Ha agy neműre van szükségem, miként írá, kérilek légy szives te tudasd velem, mit és mennyit küldjék. Ha pedig karod, e küldöm neked a negyedvenkenti pénzjarekát, hogy abból szükségét fedezd. Kivánatos ugyan, hogy ebből minél többet fel-reteghessünk, hogy a bekövetkezendő kezshelyi költségek képes legyek belőle pótolni, mert másképen csak a jó isten tudja, honnan tenapról napra nehezebben tudunk megélni. Isten veled!

csókol rokonod

Julia.

Hiába volt minden: az anya szavai, a nagybátya szívbeszédele. Zoltán visszatért első ideájához, a színészhöz és tovább folytatta végtelenségé vált életmódját. Mert a kora kacsapongások, a bohème-élet testelői éltel veszedelmes kör csiráit hintették el benne. Fialat könnyelműsége mezeitlen a kora énekesztől és 1869 őszén sietve keresi föl Merán gyömulást nyujtó enyhe völgyeit. Könnyelmű humora még id is elkísértte. A Nemzeti Muzzeum Petőfi akcessziójában van egy piros kötésű, kis nyolczadrét kötetke, melyet a lejár következőleg nevez meg: Petőfi Zoltán vörös jegyzőkönyve. Fol. 207. E könyvecskebe pontosan bejegyezte kiadásait és adósságait, mert ezebből soha ki nem fogott és maganos óráiban egy egy rajtot, humoros alakot vetett oda, vagy egy versnek egy strófáját, gondolatát. — Többek között e töredék van benne:

Szerelmes vagyok én egy özvegy Asszonyba El is mek érette tudom a Pokolba. Ha kezét szorítom, csókolni Szeretném, Hogyha megcsókolom...

Vagy más helyütt czinizmussal tör ki belőle:

Huszonegy és már is annyit é'tet Ötven évre is sok lenne tán. S boldogságot még nem élvezél Annyit se mint egy szolgáló.

Noha egyérv sabbat pusztit benne a kór nem hagyja abba könnyelmű szeretkezéseit. A vörös jegyzőkönyv lapjain sürűn vannak ily sorok: Szerelmem, Kedves Anygal, Imadott hölgy, — Machere ange, egy helyütt meg a következő mulatságos németiséggel irt levélke:

„Mein geliebter Engel!

Keine Ruhe hab ich von dem in welchem war ich so glücklich dich Kuss bekommen. Wenn nich willst, in so grosse Leiden und Unruhe lass ich dich mir enziehen, wenn ich Muth neme, von dir liebste ein kurz Stund bitten und dir sagen, was lang in mein Herz liegt.

Egy lapon meg is mezezi imá alföld Helénnek, másutt meg egymás litja a két nevet, Rubens — Helén, leul egy rubensi szépségű arczra. Megjegyzí egy helyen, szinpadí sz roiván föl, hogy az „Egy csesze tő báró szerepében tapsokat is kapott között, melyeket pontosan följegyz szerepel a czukraszda és a kraglano retelremelő humorral írja egy lap állnak az akciók? s szembeállítja az otthonról szükmarkuan küldött vagy másutt e sor olvasható: „Abn lyeket egy gyámi level meg-emlésmé u ruha, stb.

Egy heven valószínűleg gyakl jából nem kevesebbé nehez u u forog, mint Bank-Bán, francziára igye dítani, hasonló tökéleteseségű írá mint az előbbien level németje, meg panaszokdik gyámja szükmarkuan meg a ért, hogy nem hisz neki.

Meránba ment, de ezen ut sem t adni a fiatal évek elpazarolt eszes zajját, de még mindig beteges, az arczán, mely már elúrulta a beko katasztrófát, mely 1870. november 1-ig ugyan véget vetett a fiatal, r-mé nek. Humora még halálós ágyán s el. — Mint mondják, mosolyogva nek inek:

En-már ifjúságomban elérte mások csak érett korukban szokt meghalok végelgyengülésben.

Ki tudja, ha szerencsésőbb kö köze jutna, ha nem kényeztetik ké ságában apja nagyságával a fiut, tek volna-e ki benne a költő ragy nai is? Mert sok volt benne a kö langlekének zsenialitásából egy-k radt költeményében. Ki tudja, ne juk-e a „kora dér leszédte virágok

Rón

KÜLFÖLD.

Korea hadereje. A korea 50.000 emberből áll, a kik közül Sz Pingyangban 1900 ember ember. A suli helyőrségnek előbb negy volt, most csak egy van. A helyőrs baly 3 napi gyakorlat, 3 napi s napi palota-szolgálat és 3 napi szor a rendszer az állandó, a kiképzés szint amerikai, részint Mc. Dez által kieszt módon történik. Pingnai rendszer dík német vezénys jegyzendő még, hogy a korea katon ban mindig megálta a helyét.

Az osztrák Landwehr zete. Mint Bécsből jelentik, ő szentesítette az osztrák Landwehr zeti szabályzatát. E szerint ő fogva minden zászlóalj, mely edz adból állott, négy századot fog n lalni. A tisztak számat minden e aljánál 11-re, a legénység számat 1-lik. A Landwehr lovassági ezredél közös had-seregben, hat századból száazadból állanak. A tiroli és dalt vasított vadászok szintén emelhet

Ujdonságok.

*Rém-ujdonságok a kán Minden kellemetlenégek kikerülése jegyzük, — hogy a következők B e r e g - c z. beregszászi lapból. A hivatalok nyári alkukba szed lapok ama lelkes honlapról kez ki négy egészséges ikernek adott. — A körülmények képest — jógát. — Az ugorka-szezon hivatalos szik, a mult vasárnap köszöntött egyik fővárosi napiap elevenen foz szerelmes leány hulláját a Dunából s uton robogó lövönat pedig elga napszamos asszonyt... Bence van a holt szezonban, a mikor nem tó mi s nem vehetjük rossz néven a ságróktól, ha tizenkét emeletes h össze Amerikában az -ugorka-sze s az a bizonyos czupa is feltűnik ma nem minden álló- és folyóvízben. — Ilyenkor szimatoló képességekét hogy a nyájas olvasóknak friss szolgájanak, sőt ez élelmes riport életüket is koczkatják, hogy a ség reggelijét friss szenecziával sők. Megsorult lapársainknak a kövessék a D. E. szerkesztőjének ki két faczér gyufárus-gyereket hogy álljanak a kis vasút elő s től másfél méter távolságra álló a lap saját külön riportere huzta mellől. Az életmentés négy óraor kor a debreczeni lapok megjelent nevezett lap már jólőre kidetett a helyi lapok között csak 6 egye szenecziós ujdonságot:

„Mein geliebter Engel!

Keine Ruhe hab ich von dem Minute, in welchem war ich so glücklich dein ersten Kuss bekommen. Wenn nich willst mich noch in so grosse Leiden und Unruhe lassen, bitte ich dich mir enzuhen, wenn ich mich die Muth neme, von dir liebste ein kurze viertel-Stund bitten und dier sagen, was schon so lang in mein Herz liegt.

Egy lapon meg is nevezi imadoitját Salföld Helének, másutt meg egymás mellé állítja a két nevet, Rubens — Helén, kétségtelemül egy rubensi szépségű arcra gondolva. Megjegyzi egy helyen, szinpadt szerepeit sorolva föl, hogy az »Egy csésze tea« Vildén báró szerepében tapsokat is kapott. Kiadásai között, melyeket pontosan följegyez, sűrűn szerepel a czukrászda és a kráglimasztás. Szeretremelőt humorral írja egy lapon: hogy állnak az akciák? s szembeállítja kiadásait az otthonról szükmarkuan küldött bevétellel; vagy másutt e sor olvasható: »Abrándok, melyeket egy gyami level meg-emmisit: 1 öltöztet u ruha, stb.«

Egy heven valószínűleg gyakorlás czéljából nem kevésbé nehéz ü fordítgatásába fog, mint Bank-Bán. francziára igyekvően fordítani, hasonló tökéletességi francziassággal, mint az előbbeni level németje. Egy levelben meg panaszkodik gyámja szükmarkúsága miatt meg azért, hogy nem hisz neki.

Meránba ment, de ezen u sem tudta visszadni a fiatal évek elparazított egészségét. Hazajött, de még mindig beteg, azzal a pirrai arczán, mely már elárulta a bekövetkezendő katasztrófát, mely 1870. november 5-én csakugyan véget vetett a fiatal, reménytelj életnek. Humora még halálos ágyán sem hagyta el. — Mint mondják, mosolyogva mondta övéinek: „En már ifjúságomban elértem azt, mit mások csak éretl korukban szoktak elérni: meghalok végelgyengülésben.

Ki tudja, ha szerencsésebb körülmények közé juthat, ha nem kényeztetik el kora ifjúságában apja nagyságával a fiut, nem fejlődnek volna-e ki benne a költő ragyogó tulajdonok is? Mert sok volt benne a költő ragyogó lánglelkének zsenialitásától egy-két fönnmaradt költeményében. Ki tudja, nem fájlalhatjuk-e a »kora dér leszedte virágokat?«

Róna Béla.

KÜLFÖLD.

Korea hadereje. A koreai hadsereg 50.000 emberből áll, a kik közül Söulban 6750, Pingyangban 1900 ember állomásozik. A söuli helyőrségnek előbb négy instruktora volt, most csak egy van. A helyőrségnél szabály 3 napi gyakorlat, 3 napi szabadság, 3 napi palota-szolgálat és 3 napi szabadság. Ez a rendszer az állandó, a kiképzés pedig részint amerikai, részint Mc. Dez tábornok ur által kieszeilt módon történik. Pingyangban sinai rendszer dijk német vezényszóval. Megjegyzendő még, hogy a koreai katona háboruban mindig megállta a helyét.

Az osztrák Landwer új szervezete. Mint Bécsből jelentik, ő felsége már szentesítette az osztrák Landwehr új szervezeti szabályzatát. E szerint október 1-től fogva minden zászlóalj, mely eddig két századból állott, négy századot fog magában foglalni. A tisztek számát minden egyes zászlóaljnál 11-re, a legénység számát 184-re emelik. A Landwehr lovassági ezredeket, miként a közös hadseregben, hat századból és egy lövészazadból állanak. A tiroli és dalmáciai lovasított vadászok szintén emelhetni fognak.

Ujdonságok.

Rém-ujdonságok a kánikulában. Minden kellemetlenségek kikerülése végett megjegyezzük, hogy a következő ujdonságot a »Berger« cz. beregszászi lapból veszik át: »A hivatalok nyári álmukba sanderülték. A lapok ama lelkes honleányról kezdenek írni, ki négy egészséges ikernek adott életet s a ki — a körülményekhez képest — jól érzi magát. — Az uszóra-szezon hivatalosan úgy látzik, a mult vasárnap köszöntött be, midőn egyik fővárosi napiap elevenen fogatta ki egy szerelmes leány hulláját a Dunából, a kerepesi uton robogó lövönat pedig elgázolt egy vak napszamos asszonyt... Benne vagyunk tehát a holt szezonban, a mikor nem történik semmi s nem vehetjük rossz néven a szegény újságíróktól, ha tizenkét emeletes hazák dúlnak össze Amerikában az ugorka-szezon kedvéért s az a bizonyos czapa is feltűnik maholnap majdnem minden álló- és folyóvízben. Az újságírók ilyenkor szimatoló képességüket előveszik, hogy a nyájas olvasóknak friss hírekkel szolgáljanak, sőt az élmes riporterek még az életüket is kockáztatják, hogy a nagy közönség reggelijét friss szenzációval fűszerezhesék. Megszorult lapársainknak ajánljuk, hogy kövessék a D. E. szerkesztőjének a példáját, ki két facézer gyufaárus-gyereket fogadott fel, hogy álljanak a kis vasut elé s a lokomotívól másfél méter távolságra álló gyermekeket a lap saját külön riportere huzta el a sinek mellől. Az életmentés négy órátor történt, mikor a debreczeni lapok megjelennek. A fennnevezett lap már jóelőre ki-zedelte a dolgot s a helyi lapok közül csak ő egyedül hozta a szenzációs ujdonságot:

Életmentő riporter. Az idegszibbesztó afrikai hőstől elulstulva két gyermek alszik a közüti kis vasut sinein. Jön a vonat. A kerekek zakatolnak, a lokomotív fujja a füstöt. A gyermekek még mindig alusznak... Még egy perc s a kerekek elgázolják a két szerencsétlent, véresen robogva tovább... De nem! Mikor a lokomotív alig pár lépésnyire van az alvó fiuktól, ott terem L. A. lapunk ügyes riportere, oda ugrik s élete kockáztatásával ragadja ki a vérszomjas moloch karjai közül a már felébredt s halálra remült kis fiukat. — A jelenvolt közönség lelkesen megélté azt az életmentő riportert.

A lap megjelent s a redaktor önelégülten gyujtott rá egy böck szivarra. Az ilyen hírek aztán a kaendáriumnál is nyomósabban bizonyítják, hogy derékig merültünk a kánikulába.

Ezzel egyidejűleg tudatjuk a közönséggel, hogy Szatyi munkatársunk a szóban forgó két kis gyermek apjának egyik 150 frtos válóján, mint girans szerepel s hogy ez a váltó tegnap lejárván, megóvatoltatott. Miután pedig az apának, a kinek 13 gyermeke van, semmi vagyona nincsen, nevezett munkatársunk lesz kénytelen a 150 frtot kifizetni. Talán ha a »D. E.« ügyes riportere nem segít a két gyermek megmentésén oly nagyon, az apa, a ki talán 11 gyermekkel könnyebben boldogul, nem lesz kényyszerrel segédszerkesztőnk válóaira tolni a terhet s az most bátran pipálhat épen olyan »böck« szivart, mint a »D. E.« szerkesztője.

Kósa Barna, lapunk f. szerkesztője, pár napi távollét után haza érkezett s a lap szerkesztését ismét átvette.

A magyarországi Kárpát-egyesület keleti Kárpátok osztálya folyó évi augusztus hó 12-én tartja meg Ungvárt kirándulással egybekötött XVII-ik közgyűlését, melyre összes tagjait és barátait tisztelettel meghívja.

SORREND:

Augusztus hó 11-én, szombaton: Este 7 óra 30 vagy 10 óra 52 perckor érkezés Ungvárra. A résztvevők elszállásolása és vacsora a »Pannóniában.«

Augusztus hó 12-én, vasárnap: Reggel 8 óraker összejövetel az »Özvegyi-kávéházban. Fel kilencz óraker a keramit-gyár meglátása. 10 óraker közgyűlés a megyeház termében. 1 óraker közös ebéd.

Delután 3 óra 35 perckor: elindulás külön vonattal Nveczikére. Felszállás a romokhoz, hol zeneről és frissítőköről gondoskodik lesz. Este 11 óraker visszautazás külön vonattal Ungvárra.

Augusztus hó 13-án, hétfőn: Reggel 8 óra 10 perckor indulás Percsényre, a vegyészeti gyár meglátására. Közös ebéd. Indulás az »Antale-tanya« és »Vulsava« tanyákhoz, mely körülbelül 2 óra járásnyi ut. Vacsora és éjjelezés a »Vulsava« tanyán.

Augusztus hó 14-én, kedden: Napkelte előtt indulás a »Szokolovaszka-lára« (770 m.) Egy óra járás, gyönyörű távlatlás és regényes környék. 3 óráig tartó visszatérés Percsényre és közös ebéd. 2 óra 30 perckor indulás Ungvárra. Ezen vonatnak a 4 óra 15 perckor induló M. Á. V. vonathoz csatlakozása van Ungvárt.

Ezen kirándulás azért is nagyon ajánlatos, mert semmiféle különös nehezégekkel nem jár. A résztvevők felkértenek a jelentési ivet pontosan kitölteni és legkésőbb folyó évi augusztus hó 6-ig Cornides György m. kir. erdőrendező ur czimere Ungvárra küldeni.

A »Szokolovaszka-lára« való kirándulásnál résztvevők felkértenek hal forintnyi összeget posta utalványilag Cornides urnak beküldeni és pedig legkésőbb augusztus hó 6-ig. Ezen összegből a kirándulás összes költségei fedeztetnek és pedig a vasuti menet Ungvárról Percsényig és vissza. Ebéd Percsényben. Vacsora és reggeli Vulsava tanyán és a podgyász hordók, a nyeviczkei kirándulás költségei benn nem foglaltnak.

Kelt Debreczen, 1894. július hó 25-én. A magyarországi Kárpát egyesület keleti Kárpátok osztályának ügyvivő alelnöke: Siegmeth Károly.

Megszármak ölni. Nagy larma verte fel tegnap éjjel a Szt. Anna utca csendjét. Egy fiatal ember rohant felfele a Teleky-utczán, folyton kiáltozva: »Megölnek a zsidók, a véremet akarják venni.« Többen össze-szaladtak a larmára s kérdőre vonták a fiatal embert, ki előadta, hogy Kovács Istvánnak hívják, kőműves segéd. A fiatal kőműves segéd nagyon be léven rugva, azt sem tudta, siue, vagy leány. Egy pár emberbe belékött azért akarták elverni többen s erre csimálta a minden ok nélküli larmát.

A gázmalom égése. A romok alatt a tűz még folyton lappang. A rendőrség folytatja a vizsgálatot. A munkások, a hol megközelíthető, hanjják széjjel a romokat. Még eddig a Molnár József hulláján kívül a többi beégett munkás hulláját nem lelték meg.

Kossuth-szobra. A Debreczenben felállítandó Kossuth-szobor alapjára adakoztak újabbán: H.-Dorog közseg előjáróságának 2394. számú gy. i. Kovács István 2 korona. Farkas János 2 korona. Kiss Antal 1 korona. Újhelyi Lajos 2 korona. Seckaják Sándor 1 korona. Kovács János 2 korona. Szilágyi Miklós 60 fillér.

lér. Kovács Zoltán 1 korona. Benze János 1 korona. Farkas Pál 2 korona. Farkas Bertalan 2 korona. Harsányi Géza 2 korona. Összesen 18 korona és 50 fillér. A h.-dorogi előjáróság Kovács István főbíró aláírásával levelet intézett a debreczeni Kossuth-szobor bizottsághoz, hogy a gyűjtés eredménye azért oly csekély, mert éppen a mult heten küldtek be az országos szobor-bizottság pénztárnokához 288 koronát a Budapestten felállítandó Kossuth-szobor alapjára.

500 tartalékos. Eonyi tartalékos katona jön fegyver gyakorlatra f. hó 5-ikén 13 napi fegyvergyakorlatra. Ugyancsak 24-ikén is 500 tartalékos katona fog 16 napi fegyver gyakorlatra bevonulni.

Személyi hír. Pokorny Hermandadosztály parancsnok, altábornagy honnapután, aug 3 án este érkezik városunkba, a helyben állomásozó 39-k zászló aljnak megvizsgálása végett. — Elutazik 4-én délelőtt.

Mikor megy az ezred? A mi ezredünk aug. hó 21-ikén megy nagy gyakorlatra, mely Eled és NagyBaród között fog lefolyni. A hadosztály gyakorlatról szept. 8-ikán ternek vissza.

Pénztár vizsgálat volt ma delután a városban. Ez alkalommal az alapítványi pénztár került vizsgálat alá. A vizsgálatnál jelen voltak: Hajdu Gyula tanácsnok, Ábrahám László t. főügyész, Hajdu Ignác biz. tag s a szamvevőség részéről Viskó Sándor számtiszt.

Honvédek gyűlése. A debreczeni 1848/49-iki honvéd-egylet f. evi aug. hó 5-én, d. u. 4 óraker, a városbaza kis termében közgyűlést tart, melyre a bajtársakat tisztelettel meghívja az elnökség.

Örült a kir. ügyészség börtönében. Szándékos emberöléssel volt vadolva Szalóky István hajdu-bőszörményi lakos s e miatt került a helybeli kir. ügyészség börtönébe. A kir. ügyészség ma érte-itette a rendőrséget, hogy mitán a vádolt elmezavarodott s cselekedetei nem jöhetnek beszámítás alá, a vád és következményei alól felmenti s kénytelen szabad lábra helyezni. A rendőrség értesítette róla a hajdu-bőszörményi rendőrséget. Szalóky a saját apját akarta meggyilkolni örülési rohamában.

Uj polgármester. H. Szobozló város polgármesterévé Kovács Gyula megyei aljegyző választatott. Kovács Gyula 66. ellenjelöltje: Dr. Czeglédy Mihály pedig 36 szavazatot kapott. Szivesen üdvözöljük az új polgármestert, kire e nagy, derék hajdúvárosban fontos feadat és hivatás várakozik.

Helyettes alapítványi pénztárnok. Nánássy Miklós alapítványi pénztárnok három heti szabadság idejét holnap kezdi meg. Ma delután vette át a pénztárt Kozsorus Kálmán pénztári ellenőr, ki a pénztárnok távolléte alatt végezni fogja a pénztárnoki teendőket.

Tartalékos tisztek bevonulása. A tartalékos tisztek a 39-ik gyalogezredhez jövő hó 11-ikén fognak bevonulni 28 napi fegyvergyakorlatra.

Megerősítés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter dr. Kardos Albert debreczeni állami főreáliskolai rendes tanárt, rendes tanári minőségében, végleges megerősítette.

Filoxera H.-Dorogon. Mint már említettük, a dorogi szőlős gazdak kérényt nyújtottak be a m. kir. földművelésügyi miniszteriumhoz, hogy küldessék ki egy miniszteri biztos, a ki a szőlőkert megvizsgálja. A kérésnek a miniszterium helyt adott és mult heten kiküldött egy biztost a szőlőkert megvizsgálására; a vizsgálat eredménye nagyon szomorú, mitán a biztos kijelentette, hogy a szőlőkertek tele vannak filoxerával és intézkedést tett az iránt, hogy az összes szőlőkert lezárassanak és H.-Dorogról semmiféle szőlő vesszőt el ne szállítsanak.

A közbághid megnyitása elhalasztva. Holnap akartak megnyitni a debreczeni közbághidat. A megnyitási azonban — további miniszteri intézkedésig — elhalasztatott.

Tűz Csegén. Folyó hó 25-én déli 1 óraker tűz ütött ki Rösenberg Lajos nagy majori bérő birtokán a cséplésközbén elégett 600 kereszt buza és egy cséplőgép. A megalapított kár, mely azonban biztosítás után megtérül, 3400 frt.

Több ezer zsák — 6 frt. A gőzmalom égése alatt több ezer zsák esett a tűz áldozatává, melyek azonban részben, darabokban megmenthetőek voltak. Egy helybeli cipész tegnap több ezer zsák maradványát 6 frtért vette meg.

Külföldre szállító közönség figyelmébe. Galicziának Borszizov és Zaleszczyki kerületében kolera fészkek létezése hivatalosan megalapítván, a cs. kir. osztrák kormány a nevezett kerületekből a drezdai egyezményben meghatározott aruk kivételét, a nagyméltóságú kereskedelemügyi miniszter ur pedig — a mlgyu bélyeg miniszter ural egyetértőleg — azoknak hozzánk való behozatalát megtiltotta. Mely körülményről az érdekelt közönség oly felhívással értesítettik, hogy a tilalom azután alól felmentet aruk jegyzéke az aucti kamarával megtekinthető. Debreczen 1894 július 30. A kereskedelmi és iparkamara.

Jégverem tűz. Tegnap a péterfia-utca 933 sz. házban levő jégverem kigyuladt, de a lakók idejékorán elfojtottak a tűzet.

Fürdők látogatottsága. A pestyeni fürdőben eddig 2254 fürdővendég fordult meg. Debreczen vidékéről (P.-Ladányból) ott idők Strauss Amália. Bártfán állandó vendég volt eddig 1900, átutazó vendég pedig 1750.

Elfogott csavargó. A rendőrség tegnap este a színház előtt elfogott egy csavargót a ki Weisz Mórítz Bihar-Kovács illetőségűnek monaotta magát, de semmiféle igazolványt nála nem találtak; a rendőrség abban a hitben van, hogy az illetőben egy veszedelmes csavargót fogott el, személyének közelebbi megállapításai g a rendőrség börtönébe lezárták.

Az új főúts de helyisége. teljesen átalakítva, átadott a közforgalomnak. Az új, csinos helyiségben külön hely a közönség, külön hely a tőzsdések rendelkezésére. A kiszolgálást pontosságáról és előzékenységeről gondoskodik Szentkirályi Tivadar ur, a fő tőzsdé berője, ki tőzsdéi üzletét a kor igényeinek megfelelően rendezte be.

Szülők figyelmébe. Kötönőben berendezett VI. oszt. népiskolánál alkalmazott tanítónő kosztos leánykát fogad. A ki ohajtja, hogy gyermeke tökéletesen németül megtanuljon, kitünő ellátásban és gondozásban reszesüljön, forduljon bővebb tudósításért Wehovszky Aranka tanítónőhöz, Szepes-Béla. Vasuti állomás Szepes-Béla Barlangliget.

Egy kitünő folttisztító szer, mely minden foltot a ruhakból biztosan és alaposan eltávolít, már régóta égető szükségé vál, főképen nyaron, a vilagos öltönyök idényében. Egy ilyen szer egy angol leguabb talalmánya, hozzátéve még, hogy igen olcsó, mert darabja csak 20 kr. Ez »Rose« általános foltiszappana a »rosz«-val, mindennüti gyógyszerárakban gyógyáru-, rövidáru-, illatszerek- és fűszerkereskedésekben kapható. Nagyan csak Visnyá Sándor által Pécssett. Debreczenben: Szent-Királyi Tivadar, Benyáts Emil főlkja, Boros testvérek, Geréby Fülöp, Kálnay és Társa urak üzletében. Miskolcz: Kálnai és Tarsa.

Időjárás. A magas légnyomás Európa nyugoti partvidékén terül el, az alacsony nyomás pedig Oroszország belsejében. Közép-Európában a nyomások különbségek kicsinyek. Az időjárás Európában tulnyomóan száraz volt; jelentékenyebb lecsapódások csupán az Alpésekben és Franciaországban fordultak elő.

Hazánkban az idő országszerte száraz volt; a hőmérséklet éjjel erősen száll. Nyugoti, észak-nyugoti szelekkel nagyobb felhőzet, silyedő hőmérséklet és helyenkint eső várható.

Határidő-naptár.

Találkozó szerdén és szombaton d. u. a Gönczy egyesület Otthonában. Ugyanott az országos tanszerkiállítás fogadó bizottságának ülése, minden vasárnap d. e. 10 óraker.

Munka-tanítás a kézügyesítő egyesület iskolai műhelyében, d. e. 8-11-ig d. u. 3-5 óráig.

Irodalom és művészet.

Vasárnapi Ujság. július 29-iki száma 20 képpel és a következő tartalommal jelent meg: »Hirtl József«. (Arcképpel) — »A Balatonparton«. Kötemény: Soós Lajostól. — »A Gerjenes kincse«. Elbeszélés. Irta Györkönyi Károly. — »Bugacz«. Pusztai élet Kecskemét vidékén Kada Elektől. (Paur Géza pillanatnyi fényképeivel: 1. Menes-ítás. 2. Gulyás-ítás. 3. Delelés 4. Szamadógulyás.) — »Orosz életképek«. Tolsztoy Leótol. — »Koréből«. — »Vasutak gyorsasága Amerikában.« — »A munkások mozgalma Amerikában.« (Képekkel: 1. A munkások vezérszónoka; 2. Munkásgyűlés; 3. Egy munkás vasárnapon, stb.) — »A kalocsai observatorium.« Irta Tóth Mike S. J. (Képekkel: 1. A kalocsai csillagvizsgáló intézetről és Kaloczáról.) — »A konszantinápolyi földrengés.« (Képekkel: 1. Az Arany-szary-öböl kitérője alkonyatkor; 2. A földrengés alkalmával menekülők a galatai hidon; 3. A menekülők a nagy buzárban.) — »Irodalom és művészet«. Közintezetek és esyletek, Sakkjáték, Képtápany, Egyveleg stb. rendes rovatok.

Külömfélék.

Megéhezett a másvilágon. Szilágy-Somlyón, meghalt Gönczi Jánosné, egy szegény földmives ember özvegye. Ebben semmi különös nem volna, mert — sajnos — mindnyáunknak itt kell hagyni egyszer ezt az árnyékvilágot. De ez már nem mindennapi dolog, hogy mikor a siránkozó rokokok közt kiterítve fekvő a ravatalon, egyszer csak felült a koporsóban s enni kért. Adtak is neki ebédet bamarosan s 6 annyira meg volt vele elégedve, hogy azóta állandó jó egészséggel mindennap fogyasztgatja a földi konyha produktumait, sőt maga is ott sűrű-forog a tűzhely körül. Tetszalott volt.

Közgazdaság.

Sütött jegyek a bőrön. Egy bécsi szaklap egyidőben fölhitte a mészárosokat, hogy a magyar származású állatoknál, azért mert a bőrökre rá van valamely jegy sültve és azt a bőrkereskedők kifogásolják — vonjanak le két kiló értékének megfelelő összeget az árból. A svájciak szaklapja most szintén ilyen irányban ír és panaszkodik, hogy a monarchiánkból származó állatoknál a bőrre süntött jegy 3-4 franknyi kárt okoz. Jó lesz, ha illetékes köreink ezt a fészalást megszivlelik és intézkednek, hogy arra ok ezentúl főnn ne forogjon.

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése. július 28.

a) Hízott sertés árak: 1. Magyar első rendű: 1 Öreg nehéz (párónként 400 kilon felüli súlyban) 41—42¹/₂. 2. Öreg közép (párónként 300—400 kilon súlyban) 41—42¹/₂. 3. Fialat nehéz (párónként 320 kilon felüli súlyban) 42—42¹/₂. 4. Fialat közép (párónként 250—320 kilon, súlyban 42¹/₂—43. 5. Fialat könnyű (párónként 250 kilonig terjedő súlyban) 42—43. 6. Magyar szedett: 1. Nehéz (párónként 280 kilon felüli súlyban) 41—42¹/₂. 2. Közép (párónként 220—280 kilon, súlyban) 41.50—42¹/₂. 3. Könnyű (párónként 250 kilonig terjedő súlyban) 43. 4. Szerbiai: 9. Nehéz (párónként 260 kilon felüli súlyban) 42—43. 10. Közép (párónként 250—320 kilon, súlyban) 42—43. 11. Könnyű (párónként 220 kilonig terjedő súlyban) 42—43. Zártés létszám jú. 28-ik nap. — Élt készlet 186,6¹/₂ arab.

Budapesti gabonatöze-de. Hivatalos jegyzések július 30. — Buza ósre 6.88—pénz, 6.70 aru. tavaszra 7.04 pénz, 7.06 aru. Tengeri 1894.máj.—jan.-ra 5.04 pénz, 5.07 aru. Zab tavaszra 5.86 pénz, 5.88 aru. kaposztarepce aug.—zept. 9.60—9.65 aru.

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal főtér 1828.)

Első debreczeni

PAPLANGYÁR

Széchenyi-utcán.

NAGYBAN és KICSINYBEN

paplanok és matrácok

mérték szerint gyorsan és pontosan készíttetnek.

Friss töltésű

természetes ásványvizek

u. m.:

Bártfai, Bikszádi, Bilini, Borszéki, Budai Csizi, Czigelkai, Emsi, Eger só v. Ferencz-forrás, Gieshübl, Gleichbergi, Halli, Ivándai, Kissingi, Carlsbadi, Koritniczai, Krondorfi, Levico, (arsen viz.), Luhu Margit, Marienbadi, Mohai Ágnes, Parádi, Preblau, Rohitschi Roncegnoi, (arsen viz.), Salvator, Selters, Szolyvai, Szulini, Szrebreniczai Guber-forrás, stb.

Forrástermények.

Parkai, Jódó, Francesbadi ásvány-lápsó, Karlsbadi-só, Viktória-só, Tengeri-só, továbbá Vásártelki természetes moorföld folyton kapható.

Geréby Fülöpnél.

FELHIVÁS részvényaláíráásra.

TISZAFÜREDEN

„Közgazdasági-Bank Részvénytársaság“

czimmel új pénzintézet nyitattik.

Alapítók: Dr. Beköfy Lajos ügyvéd, Blau Zsigmond földbirtokos, Elek István földbirtokos, György Antal földbirtokos, Hernig József földbirtokos, Kaiser János jegyző, K'hegyi Dezső földbirtokos, Kovács György földbirtokos, Dr. Soltész Henrik ügyvéd, Strausz Miksa kereskedő, Szabó György földbirtokos, Vais Gáspár földbirtokos, Lipsey Árpád földbirtokos. (267.)

Egy részvény névértéke 100 ft., melynek egyelőre csak fele fizetettik be.

Részvényeket jegyezni lehet a »Debreczeni Közgazdasági Banknál«, hol az alapítási tervezet és fizetési feltételek megtekinthetők.

Kitünő minőségű ECZET

nagyban és kicsinyben

jutányos eladása

a volt **BALASSA KÁROLY**

eczet helyiségben.

GERÉBY FÜLÖP mellett.

„DEBRECZEN“ NYOMDÁJA

(FÖTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)

teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:

takarékpénztári, kereskedelmi

ügyvédi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:

Gyászjelentéseket, háli- és lakodalmi meghívókat.

**ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TÁNCZRENDEKET és ÉTLAPOKAT.**

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánkat, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN“,

és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ“ is nyomtatik, ajánljuk a helybeli és vidéki közönség szives pártfogásába.

Izléses kiállítás!
Jutányos árak

Izléses kiállítás!
Jutányos árak!

Hirdetések a „DEBRECZEN“ czimű lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZÁMLAKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,

bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,

MINDENMÉ KÖRLEVELEKET és ÁRJEGYZÉKEKET.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

FOLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat izléses beosztással

jutányos árakon.

Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítetnek.

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
évi részre . . . 10 ft. —
Félévre . . . 5 „ —
Negyedévre . . . 2 „ 50 —
Egy hónapra . . . 1 „ —
Egyes szám 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Fötér 1828. sz.) barmintre küldendő.

Előfizethető helyben:
Telegr. E. Lajos könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban (Fötér 1828. sz. alatt)

D
MEGJE

A dinasztia halottja.

(E.) A Habsburg-dinasztiát ismét súlyos csapás érte.

Az uralkodó-háznak egyik előkelő tagját, Vilmos főherceget, a királynak unokaöccsét megbokrosodott lova halálra hurcolta s a főherceg néhány órai szenvedés után meghalt.

Mindenfelé nagy megdöbbenést keltett a váratlan halálhír. Igen természetesen a legnagyobb a szomorúság Ausztriában, ahol az elhunyt főherceg daczára, hogy a politikai közelében jelentékenyebb szerepet nem játszott — nagy népszerűségnek örvendett.

Vilmos főherceg, mióta megvált osztrák-honvédség főparancsnoki állástól és a közös hadsereg tüzérségnek felügyelője lett, gyakran fordult meg Magyarországon.

Megjelenése rokonszenvet keltő érintkezése az emberekkel barátságos volt, egy katonai, valamint polgári körökben egyaránt becsülték leereszkedő modorát.

Katonai körökben nagyra becsülték főleg a tüzérség szervezése körül tett tevékenységét s javarésben neki tulajdonítják azt, hogy a közös hadsereg tüzérsége rövid idő alatt egyikevé lett kontinens legfejlettebb haderejének.

A politikába nem igen avatkozott mindazonáltal, mikor az uralkodó elbonyodalmasabb politikai kérdések tártak, az ő véleményét is mindig meghallgatta az uralkodó, kihez az elhunyt szeretettel ragaszkodott.

Hogy Magyarországnak barátja volt épp oly kevésbé tudjuk, valamint a sincsenek adataink, hogy ellensége volna országunknak és politikai tövéseinknek.

Végzetes halálának híre Magyarországon is részvétet keltett.

Hiszen a magyarok mindenhatózni kívántak abban a gyászban, az uralkodót családja tagjainak elvétele által érte.

Most is, midőn az uralkodóháznak egyik oszlopos tagja dőlt ki, akire

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA

A szekér.

— Gyermekehistoria.

Írta: **Szini Péter.**

Zoltán fiam felette akaratos, hajlék természetű kis teremtes, pedig meg egyszer sem érte meg a születése napját. Egyszer fejébe vesz, nem lehet azt a beszélni semmiféle előrangot erős argumentumokkal. Ő nem ismer lehetetlenséget tett szándékát ernyedetlen kitartással szik keresztül vinni, akarcak Wekerlegári házasságot.

Ha nem cselekedjük kedve szerint, got, kapja magát: felfordul a hátrára és lábait oly taktus pontos-ággal dobja messze kéklő ég felé, mint valami jól szirozott pókjáca.

Pedig vannak ám neki tőha furaságai. Egyszer arra ösztönöz, hogy szalmaszobában ezüstfényvel sugárzó csillogókat ő pitykegomboknak képzel. M az élettelen hold tejszín arczat szeretőcsókolni. Mennyi fáradságba, küzdésbe érke a kerül aztán ilyenkor megérte hogy a mi távol van tőlünk, az eler.

Egyszer aztán megfogható, prózara tert át. Kora reggeltől késő estig rált rajtam, hogy csináljak én nekizsekeret.

Hát hiszen könnyű ezt kimonótudtam, hogy hasztalan szedem elő sok összeségét, a gyermeki ellenállástán vakot vet a koczká. Hiszen a nem i-mer nagyobb »talentumot« az jánál. Feltételezi róla, hogy annak mertenie kell.